

Co se děje

Vážení příznivci našeho časopisu,
blíží se letní prázdniny a s nimi přichází
letní počasí, pohoda i nálada. Přejeme
všem pěkné zážitky, bohaté na
dobrodružství,
no a ve chvílích klidu si zalistujte v Bliku.
Letos Vás ještě nemine náš lehkootletický
občasník.
Příjemnou zábavu přeje
Vaše redakce

- 8. března navštívili třetí planetárium
- 10. března proběhlo okresní kolo recitace
- 21. března jsme si prohlédli dravce
- 7. dubna se konalo školní kolo soutěže Jihočeský zvonek
- 12. dubna jela 4. B na exkurzi do Prahy
- 14. dubna proběhlo okresní kolo recitační soutěže
- 15. dubna druhý stupeň navštívil představení Největší hity 20.st.
- 19. dubna jela na exkurzi 4. A
- 19. dubna proběhlo okresní kolo soutěže Jihočeský zvonek
- 19. dubna slavil první stupeň Velikonoce
- 27. dubna proběhlo školní kolo LAO mladších žáků
- 28. dubna sportovali starší žáci
- 28. dubna proběhl tradiční Předmájový běh městem
- 2. května jeli vybraní sportovci 4. a 5. ročníků na vybíjenou do Strakonic
- 5. května se konalo krajské kolo Jihočeského zvonku
- 11. května jsme zvítězili v okresním kole Pohár rozhlasu
- 12. května soutěžili v Poháru rozhlasu starší žáci
- 24. května jeli vybraní žáci 2. stupně na exkurzi do Prahy a mladší žáci – sportovci do tábora soutěžit v krajském kole LAO

Historie školy

Letem světem...

Základní kámen ke stavbě naší školy byl položen roku 1975. Stavba byla dokončena 31. srpna 1977. Areál tvořil pět pavilónů, tělocvičnu, školní pozemek a hřiště.

Vstupní hala

Před budovou školy stojí umělecká skulptura – symbol mládí (motýli nad stylizovaným květem) – vytesaná z pískovce, jejímž autorem je akademický sochař M. Hudeček. Interiér vstupní haly je vyzdoben keramikou od akademické sochařky Olgy Hudečkové.

Slavnostní zahájení školního roku bylo ve čtvrtek 1. září v 8.00 hod. před školní budovou. Tohoto zahájení se zúčastnila také delegace družebního města Mittelbach, která v upomínku na tento významný den předala škole dar – promítací přístroj. Pedagogický kolektiv tvořilo celkem 23 pedagogických pracovníků.

Ředitelkou školy byla jmenována Marie Ševčíková, zástupcem ředitelky byl jmenován Eduard Činátl. **Slavnostní zahájení** školního roku bylo ve čtvrtek 1. září v 8.00 hod. před školní budovou. Tohoto zahájení se zúčastnila také delegace družebního města Mittelbach, která v upomínku na tento významný den předala škole dar – promítací přístroj. Pedagogický kolektiv tvořilo celkem 23 pedagogických pracovníků. Ředitelkou školy byla jmenována Marie Ševčíková, zástupcem ředitelky byl jmenován Eduard Činátl.

24. dubna 1979 byla zahájena výsadba zeleně pro zlepšení vzhledu areálu školy. Tento den byly zasazeny první keře a celá výsadba byla dokončena v červnu 1979.

V tomto školním roce se také začal v prostoru školy pod vedením p. učitele Kubelky budovat **sportovní areál**, který se skládal z běžecké dráhy, hřiště, doskočiště a venkovních sportovních konstrukcí.

Ve školním roce 1983/84 byly úpravami stávajících prostor vybudovány další 3 učebny. V této době každoročně navštěvovalo základní školu průměrně **450 žáků**.

19. března 1990 byla zvolena pro příští 2 roky nová zástupkyně ředitelky školy **Jana Pokorná**.

Od 1. července 1991 byl do **funkce ředitele školy jmenován Mgr. Eduard Kubelka**.

3. června 1992 se na zdejší škole konaly přijímací zkoušky na gymnázium, které se mělo otevírat k 1. září téhož roku. **Otevřeny byly 2 třídy – G1 s 25 žáky a G2 s 20 žáky.**

Od začátku školního roku **1994/95 existují v budově školy dva samostatné celky**. Jedním je základní škola, jejímž ředitelem byl Mgr. Eduard Kubelka a druhým samostatným celkem je gymnázium s tehdejším ředitelem PhDr. Zdeňkem Pouchem.

S koncem prvního pololetí školního roku **1995/96 ukončil svou funkci ředitel školy Mgr. Eduard Kubelka** a na jeho místo nastoupil nový ředitel Mgr. Jan Kubálek z Českých Budějovic. Tento školní rok byla také jmenována nová zástupkyně ředitele školy Mgr. Václava Kantorová.

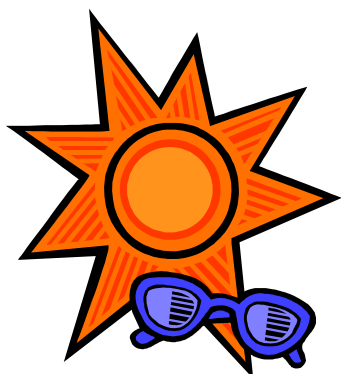
Nový školní rok 1996/97 začal po odchodu Mgr. Jana Kubálka bez obsazeného místa ředitele školy, do kterého byl po delší době zvolen Mgr. Jan Cempírek, který na škole působil do té doby jako učitel. Do funkce nastoupil 15. října 1996 a tak škola měla opět **kompletní vedení**.

1.května 1998 byla na základní škole založena Rada školy a začala zde také fungovat **Rada rodičů**.

Zástupkyní ředitele je Mgr. Jarmila Rybáčková, a to od 1. července 2003, kdy vystřídala Mgr. Václavu Kantorovou, která odešla do důchodu..

V současné době je ředitelem školy Mgr. Ladislav Horváth.

Amča Kormanová

Karel IV. Projekt žáků ze 7. tříd..

V sedmých třídách se uskutečnil projekt o Karlu IV. Měli jsme zjistit všechny různé věci o Karlu IV. Paní učitelka dala jednotlivým skupinám papírky a tam bylo to, co máme zjistit o Karlu IV. Skupiny měly 1-2 čtvrtky na to, aby tam napsaly to, co měly za úkol. Když bylo hotovo, tak všechny skupiny nalepily čtvrtky na jednu velkou. Poté nám paní učitelka dala známky (většinou ty výborné) ☺.

Připravily jsme si pro Vás malé informace o Karlu IV.

Doufám, že se Vám budou někdy v budoucnu hodit...

Karel IV. se narodil : 14.5. 1316 v Praze

Zemřel: 29.11. 1378 v Praze

4 manželky:

Blanka z Valois

Anna Faleká

Anna Svídnická

Alžběta Pomořanská

Doba vlády: 1346-1378

Pochován: Katedrála sv. Víta, Praha

Potomci:

Markéta *1335, †1349

Kateřina *1342, †1379

Václav *1350, †1351

Eliška *1358, †1373

Václav IV *1361, †1419

Anna *1366, †1394

Zikmund *1368, †1437

Jan Zhořelecký *1370, †1396

Markéta *1373, †1410

Otec: Jan Lucemburský *1296, †1346

Matka: Eliška Přemyslovna *1292, †1330

Michaela Martišová a Nikola Dunovská, 7. A

11.5.2011 se v Blatné konal Pohár rozhlasu mladších žáků. Vyhráli jsme!

Více v lehkotletickém speciálu.

Valentýnský ples..

11.2 v pátek se uskutečnil Valentýnský ples, který pořádali žáci devátých tříd.. Začínal v 15:00 a končil v 18:00 hodin.. My jsme se ptali, jak Valenták vnímali návštěvníci plesu ze svého pohledu a dozvěděli jsme se toto :

Na začátku se musel každý podepsat na malý papírek. Později se vylosovalo 6 lidí a ti si měli udělat dvojice. Potom se rozhodovalo, která dvojice tancovala lépe. Nakonec vyhráli Štěpán Dvořák a Nikola Blahůšková, oba ze sedmých tříd. Viděli jsme i taneční číslo holek z devítky. Bylo tam i občerstvení, ale bylo drahé. Vašek Jaroš si hrál na DJ, ale moc mu to nešlo, a pouštěl špatné písničky a pak se divili, že skoro nikdo netancoval. Podle nás to bylo špatně zorganizované a nebavilo nás to tam .. Díky tomu jsme ples opustili o něco dříve.

David Bečvář a Štěpán Dvořák 7.A

Na Valentýnský ples jsem šla s tím, že to tam s holkami už od začátku „rozbalíme“. Výzdoba byla krásná, ale když chtěli deváťáčky, abychom tancovali, měly začít ony. Samozřejmě se nikomu začít tancovat nechtělo. Ony tam jenom kolem nás chodily a říkaly: „Tak pojd'te tancovat..“ Takhle to bylo asi hodinu.. Pak se začalo stmívat a spousta holek se snažila zapojit do tance.. Já osobně si myslím, že měli mít připravený nějaký program na ten začátek... Pak, až když se teda setmělo, se začalo pořádně tancovat... Nebylo to špatné, ale mohlo to být lepší...

Nikola Dunovská, 7.A

Líčení

S paní učitelkou Vršeckou třída 7.A psala sloh – líčení svého oblíbeného místa. Ted' se můžete podívat, jak vypadají nejvydařenější práce!

Malá procházka přírodou

Abych pravdu řekla, ani jsem nemusela přemýšlet, kde je mé oblíbené místo, protože jsem měla okamžitě jasno... Je to místo naprostého klidu, kde vládne jenom lesní zvěř a kde by bylo slyšet spadnout špendlík... Mé oblíbené místo je v přírodě a je to cesta, která vede od začátku hřbitovní zdi až po „turistické stanoviště“ na areálu Blanice. Mám to tam moc ráda a chodím tam amatérsky fotit prakticky pokaždé, když je nějaká vhodná příležitost... Krásná příroda, zpěv ptáků a aleje stromů jsou skvostné za každého počasí ...

Na jaře je jindy úhledně vyšlapaná cestička celá zablácená, ale mně to vůbec nevadí, protože to k tomu kouzlu jarní přírody neodmyslitelně patří! Z listí stromů padají malé kapičky rosy a podél cesty vede malebný potůček, v němž se často prohánějí kachny se svými mlád'aty...

V létě je tam naprosto nádherně! Mezi korunami stromů prosvítají paprsky sluníčka, takže zem vypadá, jako by byla krásně žíhaná. Ptáci zpívají jako o závod a všechno je krásně letně naladěné, svítivé a barevné.

Na podzim tam chodím úplně nejraději, protože je to mé oblíbené roční období. Všude po zemi se válí barevné listy, jeřabiny a chmýří z pampelišek. Dělá mi hrozně dobře, když si sednu na hromadu listí, opřu se o kmen stromu a jen tak přemýšlím. Poslouchám zpěv ptáků a cítím se jako oni... VOLNÁ...

Co mám napsat o zimě...? V zimě je ta příroda krásná, ale to už jsem spíš doma v teplíčku a moc tam nechodím... Jenom někdy, něco vyfotit, podívat se a provětrat si hlavu od starostí. Cestička sice klouže, ale tu nádhery si nemůžu nechat ujít. Všechny kmeny stromů na mě působí hrozně vesele, jako kdyby měly nějakou svěží barvu. I když jsou pořád stejné, něco mi říká, že vypadají lépe, protože jsou napité sněhem nebo spíše vodou, která se roztála a tam jim dává výživu. Příroda se připravuje na zimní spánek.

Mé pocity z této oblasti jsou smíšené, protože jak už jsem zmínila, cesta začíná na počátku hřbitovní zdi a tam to na mě působí velmi strašidelně. Pokaždé, když jdu okolo, mám husí kůži, a i když vím, že mě tam nic

špatného nečeká, mám divný pocit. Už tam chodím pár let a tak už si pomalu začínám zvykat, ale ještě nejsem natolik obrněná na to, abych tam šla s úplnou jistotou. V půlce cesty tím nádherným místem ze mě veškerý strach opadne a já už se jen kochám krásnou a blahodárnou přírodou.

Přitahuje mě už jen ta příroda sama... Jak už jsem zmínila, chodím tam prakticky, jen když jdu fotit, anebo když mě něco trápí a potřebuji klid od města. Ticho, klid, mír a prostředí, které umožňuje ventilovat své vlastní myšlenky, na mě působí velice dobře. I kdybych zařvala na celý les něco, čeho bych normálně mohla litovat, nemusím si dělat starosti... Nikdo mě totiž neuslyší... Když pomínu to, že mé rozprávění a výlev zlé nálady uslyší kachny, veverky a lesní hmyz, můžu být v klidu ...

Proč tam chodím? Baví mě to... Je tam příležitost focení, ventilování svých myšlenek a spousty dalšího. Dá se tam dělat prakticky cokoli! Od módní přehlídky až po polštářovou bitku! Abych to vysvětlila - módní přehlídka? Klidně se tam dá uspořádat! Proč? Protože je tam nádherné prostředí! Když to nebude něco takového, že lidé budou skandovat na celý les, odhazovat odpadky a ničit lesní krásy, všechno může proběhnout v klidu... Polštářová bitka? Jistě že se tam může udělat i polštářová bitka! Když si člověk přinese svoje polštáře, dá se udělat cokoli! Já osobně bych do toho šla... Přijde mi to jako kreativní věc a já bych se nebála takovou "bitku v lese" si udělat! Tím jsem chtěla říct, že se tam dá dělat prakticky všechno a jde to i bez toho, aby příroda trpěla... Je to jen a jen na nás!

Procházku do této přírody Vám velice doporučuji, protože je to místo naprostého relaxu . Blahodárné ticho, klid, mír a jen lehký šum stromů jsou čajíček nejen pro uši, ale i pro člověka jako takového. Je to mé nejoblíbenější místo, kde to mám ráda, kde se cítím volná jako pták... Kde můžu svoje pocity rvát na celé kolo a vím, že mí jediní svědci - pařezy, stromy, lesní kvítí a lesní zvěř, to nikomu neřeknou...

Nikola Blahůšková, 7. A

Rozlehlá louka

Mé nejoblíbenější místo je rozlehlá louka za naším domem.

Pod loukou vidím téct malý potok lehce zakalenou vodou, olemovaný šípkovými keři. Celá louka je porostlá čerstvě zelenou trávou. Nejraději sem chodím na jaře, protože tu kvete spousta rozličných květin a trav, nad kterými poletují pestré barevné motýli. Sem tam bujnou zelení prosvítne malý krtinec. Po celé louce jsou roztroušeny stromy.

Často si lehnu do heboukné trávy, zavřu oči a naslouchám líbezným melodiím drobných ptáčků, pravidelnému crčení zelených a hnědých kobylek a sarančat i celému koloběhu života, který zde plyne. Poslouchám, jak se pomalu šine potůček, a drobný hmyz, který poletuje

kolem. Ptáčci, kobylky, sarančata, mouchy, komáři a včelky spolu tvoří krásný orchestr, hrající smutné i veselé písničky.

Vždy, když můžu, si tu sundám boty, procházím se hebkou trávou a vnímám každé stéblo trávy, které se mě dotkne. Vlasy mi jemně cuchá slabý teplý vánek, který přilétl odkudsi zdáli. Nosem nasávám sladkou vůni květin a kukuřice z nedalekého pole.

Toto místo mám velmi ráda. Vždy si tu odpočinu a zapomenu na všechny starosti i potíže, které mám.

Dana Hojková, 7. A

Bend'ák

Rozhodla jsem se popsat jedno z mých nejoblíbenějších míst. Jsou to čtyři rybníky na Bend'áku.

Líbí se mi tam proto, že je tam krásná příroda. Vždy, když tam přijdu, připadám si, jako bych byla v jiném století, jak kdyby se zastavil čas, jak kdybych otevřela vrátka do malého ráje.

Nejradši to tam mám při západu slunce. Rybníky se najednou promění v obrovská zrcadla opalující se v nádherně žlutooranžovém slunci. Stromy vypadají, jak kdyby se chtěly schovat před sluncem, anebo se zahalit do černé přikrývky a jít spát. Vzduchem se nesou různé zvuky, to si povídají větve stromů před spaním, vánek si pohrává se stébly rákosu a na rybníku tančí vodní vlnky. Nakonec hry a povídání přestanou, všechny rostliny a zvířata ulehnou ke spánku, slunce zapadne za obzor a na hladinu vypluje měsíc s hvězdami.

Často tam chodím přemýšlet, vyčistit si hlavu, nebo se jen tak projít a nechat se okouzlovat světem a nádhernou přírodou.

Tereza Wágnerová 7.A

Slavnostní vyhlášení Nadace Vodňany

11. května 2011

Návštěva Střední rybářské školy ve Vodňanech

My, žáci 2.B z naší školy, jsme se v pátek 4. února vypravili na střední rybářskou školu na výstavu preparovaných ryb a rybích trofejí.

Hned při příchodu se nás ujali učitelé a studenti školy. Ukázali nám exponáty ze sbírky p. Ing. Josefa Nováčka - nejen ryby a další živočichy našich vod, ale i živočichy mořské.

V další části výstavy byly vystaveny různé druhy prutů a navijáků od nejstarších až po ty nejnovější.

Na interaktivní tabuli jsme mohli poznávat nám známé i neznámé ryby a shlédli jsme také krátký film o Vydrýskovi.

Snad nejdelší dobu jsme strávili u akvárií s rybičkami a vodními živočichy.

Na závěr každý z nás vyplnil slosovateľný anketní lístek.

Jaké bylo naše překvapení, když se za týden ve dveřích naší třídy objevil p. ředitel SRŠ Ing. Karel Dubský a blahopřál našemu spolužákovi Míšovi Samkovi k jeho výhře – navijáku.

A co na to Míša? Prý mu doma koupí ještě prut a bude spolu s dědou chodit na ryby.

Byli jsme příjemně překvapeni, jak je škola pěkně a moderně vybavena. Děkujeme touto cestou nejen za cenu, kterou Míša vyhrál, ale hlavně za velmi milé přijetí všem učitelům a studentům rybářské školy.

Malá Anketa

Zajímají nás názory na naši školu. Proto jsme vymysleli pár otázek týkajících se výuky, stravování a volného času.

1) Chutnají Ti obědy na naší škole? Který nejvíc?

Ano – šunkafleky, gulášová polévka ~ Lukáš Friess, 7.A
Občas jo – Lasagne ~ Lucka Malečová, 7.B
Občas ano – rybí file ~ Vojta Brož. 1.B

2) Jaké hodiny Tě baví, a které by měly být zábavnější?

Tělocvik a nebaví mě matika ~ Tomáš Petrus, 3.B
Baví mě dějepis a nebaví mě ZEMĚPIS !!! ~ Nikola Blahůšková 7.A

3) Co bys chtěl změnit na venkovních prostorech školy?

Nic, ven moc nechodím ~ Anička Hynková. 4.B
Fasádu školy! ~ Markéta Chmelíková 7.B

4) Jsi rád, že máme na škole automaty (na sušenky, na pití..) ?

Ano občas si něco koupím ~ Denisa Fošumová 7.B
Ano, ale většinou si tam nic nekupuji, jenom sladkosti ~ Vanesa Furstová, 1B

5) Myslíš si, že jsou učitelé moc přísní?

Ani ne ~ Martin Janka, 7.A
Ano, hodně ~ Jirka Plašil, 1.B

6) Co se Ti nelíbí na naší jídelně?

Je to tam dobré ~ David Lexa, 7.B

7) Jsi rád, že máme možnost chodit o poledních přestávkách mimo školu?

Ano ~ Štěpán Dvořák a David Bečvář, 7.A

8) Jsi rád, že máme v pondělí, úterý a ve čtvrtek výběr ze dvou obědů?

Ano, obědy si volím ~ Matěj Říha, 3.B

9) Chtěl bys zlepšit vybavení naší školy? A co?

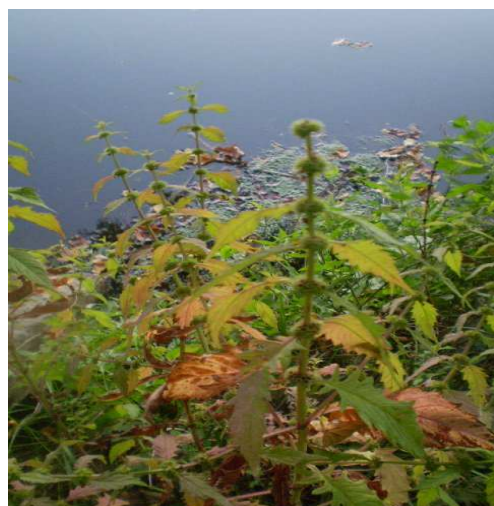
Ne, takhle se mi to líbí ~ Jirka Mondek, 7.A

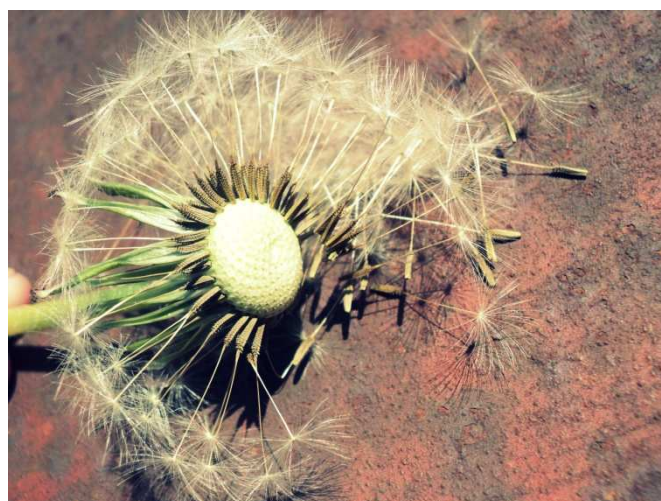
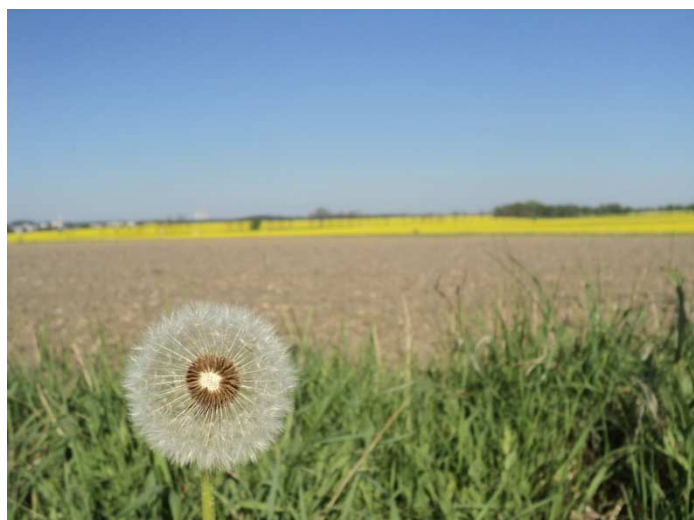
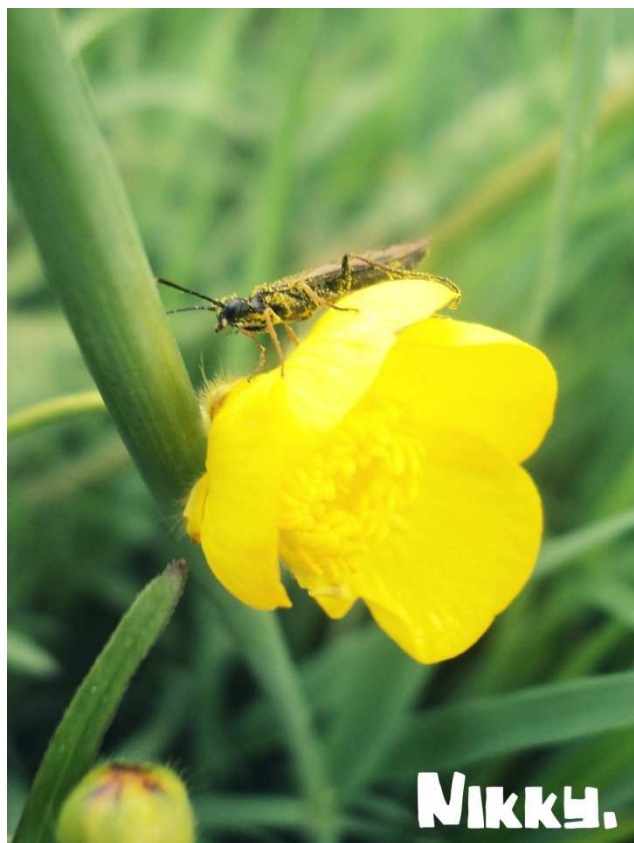
Koutek umění

*I u nás na škole se najdou lidé, kteří rádi fotí a tím myslím přírodu..
Redaktoři časopisu Vám připravili výběr těch nejlepších fotek dvou
žáků ze třídy 7.A – Nikolý Blahůškové a Denisy Kolesové ☺*

Fotky Denisy Kolesové :

Fotky Nikoly Blahůškové :

Pláčeš ? I v slzách je síla ! Tak jdi a žij !

Život se nedá shrnout do pár vět... Život je něco, co každý prožívá nějak jinak... Jednou jsi dole, jednou nahoře.. Stejně tak, jak se zpívá v jedné písničce. Život je jen náhoda, jednou jsi dole a jednou nahoře..🎵

Když se řekne život, co se ti vybaví ? Ono se lehce řekne, že je to otázka pro malé děti, ale zkuste se zamyslet ! Kdybych měla být upřímná, mně se nevybavuje nic pěkného... Mně se vybavují věci, co mě dvakrát moc netěší, věci, na který nerada vzpomínám, ale i přesto mě napadnou jako první.. .Čím to je, to netuším... V našem životě se objevuje spousta lidí, kteří nám ten život nějak ovlivňují..

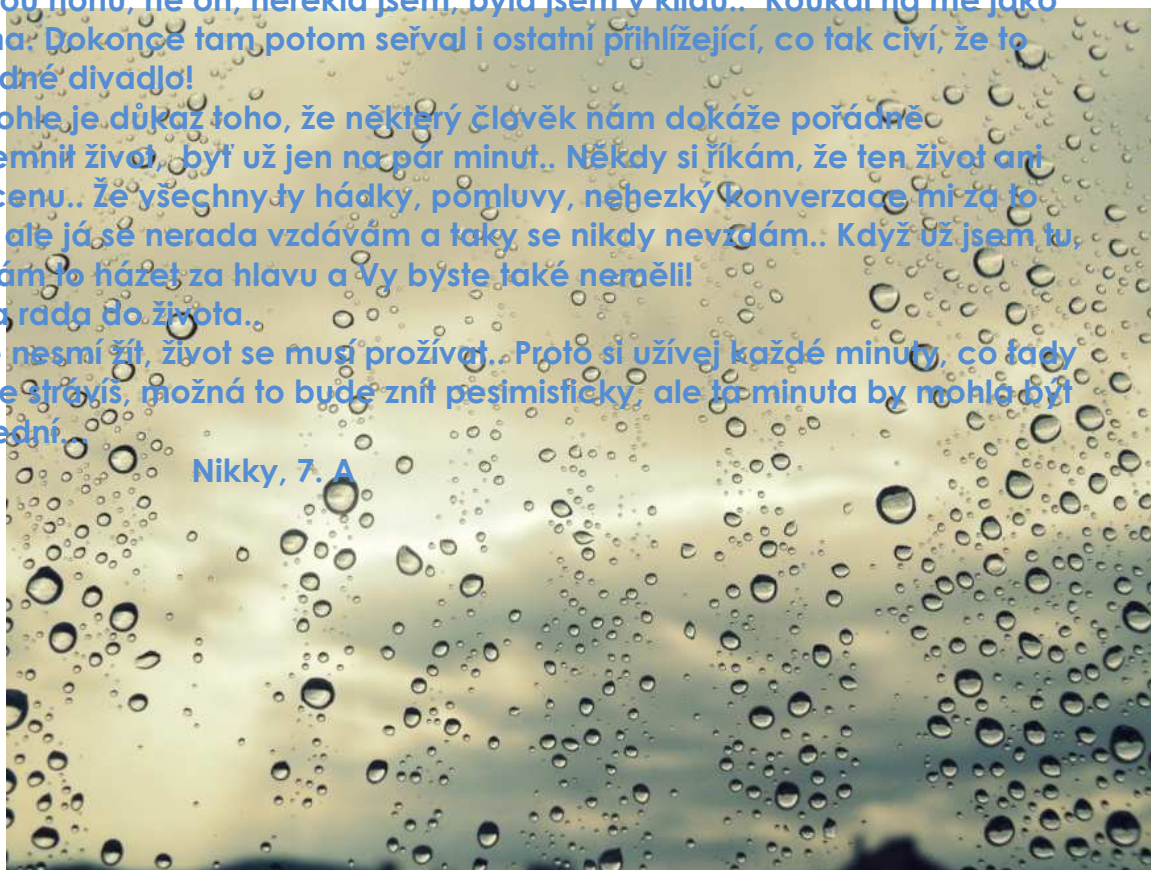
Zrovna nedávno, když jsem šla na RTG, mě předběhla jedna paní.. Jelikož jsem tam seděla už 3hodiny a pořád mě někdo předbíhal, řekla jsem, jestli už si náhodou nedělají ze mě legraci.. Jo no, myslela jsem, že když jsem to řekla celkem potichu, že mě nikdo neuslyší, ale opak byl pravdou.. Jeden týpek, co tam seděl, se na mě divně podíval a jenom tak se ušklíbl..

Když jsem přišla z rentgenu a šla odevzdat snímky a vyzvednout si škrobák a berle, musela jsem předběhnout jednoho pána, ale slušně jsem se zeptala, jestli mu to nevadí, načež mi on řekl, že ne, že chvilku počká, že ho to nezabije.. Ten týpek, co jsem ho už zmiňovala, se na mě podíval, a výbušně mi řekl: „Když šla ta paní, to jsi ječela, ale teď sama předbíháš, nejsi ty trochu blbá?“ Já jsem mu na to odpověděla jenom „Hmm“, a i když mi bušilo srdce a měla jsem sto chutí mu říct, ať se jde vycpat, že to já mám zlomenou nohu, ne on, neřekla jsem, byla jsem v klidu.. Koukal na mě jako na vraha. Dokonce tam potom seřval i ostatní přihlížející, co tak civí, že to není žádné divadlo!

Tohle je důkaz toho, že některý člověk nám dokáže pořádně znepríjemnit život, byť už jen na pár minut.. Někdy si říkám, že ten život ani nemá cenu.. Že všechny ty hádky, pomluvy, nehezky konverzace mi za to nestojí, ale já se nerada vzdávám a taky se nikdy nevzdám.. Když už jsem tu, nehodlám to házet za hlavu a Vy byste také neměli! A jedna rada do života..

Život se nesmí žít, život se musí prožívat.. Proto si užívej každé minuty, co řady na světě strávíš, možná to bude znít pesimisticky, ale ta minuta by mohla být ta poslední..

Nikky, 7. A

MY FUTURE

V hodinách anglického jazyka procvičovali žáci 7. ročníku vyjadřování budoucnosti. Při té příležitosti se zamýšleli nad tím, jaký život by si do budoucna přáli. Výsledkem jejich úvah byly krátké texty, ve kterých psali o tom, co by chtěli studovat, jaké povolání by se jim líbilo, kde by rádi žili a jak by měl vypadat jejich vysněný partner.

O zajímavých plánech našich sedmáků si můžete přečíst v uvedených ukázkách.

Daniela Soukupová

7 April

Tróšková Nikola
class 7B

MY FUTURE

When I grow up, I want to be an architect, because I like drawing. I go to art club every Friday. When I leave school I think I will go to university. I want to travel to lots of different countries. I think I will go to Egypt, because I like it there. I think I will start my own business. I don't want to get married too soon, so I think I'll wait till I'm twenty-three. I hope my partner will be kind, happy, smart and intelligent, and I hope we'll have two children. I hope we'll buy a house. I don't want to be rich or famous. I want to live in a village, because people are friendly. There I don't want to live in a big city. You can be very lonely in a big city. Most of all in my life I want to be happy. I think we'll have electric cars and bigger faster planes, but I don't think that we will live in space.

13 March

Markéta Chmelíková
Class 7 A

8 April

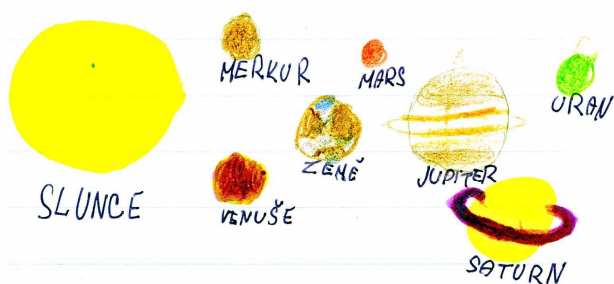
Tereza Wágnerová
class 7A

10.3.

Moje návštěva v

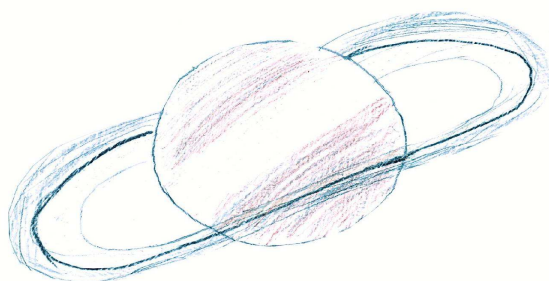
PLANETÁRIUM

V Planetáriu jsem se dozvěděla, jak vypadají nějaká souhvězdí mapy: Velký a Malý vůz Orion, Štír, Lva a Panna. Pluto NEPTUN

E. STEJČEK ROVÁ

Moje návštěva v Planetáriu. Návštěva se mi líbila, ukázali nám marně úplné zatmění Slunce a pak nám ukázali hvězdnou oblohu a různá souhvězdí. Zajímavost byla, že Uran se otáčí jinak než ostatní planety a, že Venuše má přezdívku žitřenka, protože ráno v 5 hodin je vidět na obloze.

Olíška Holá

MOJE NÁVŠTĚVA V PLANETÁRIUM

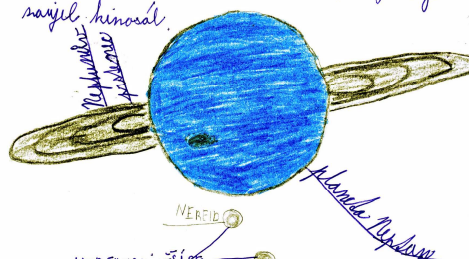
V planetáriu jsem se dozvěděla, že Slunce je hvězda. A že největší planeta je Jupiter. Nejvíce se mi líbilo v kinosále:

KATIL ZÁRUBA

Moje první návštěva v planetáriu

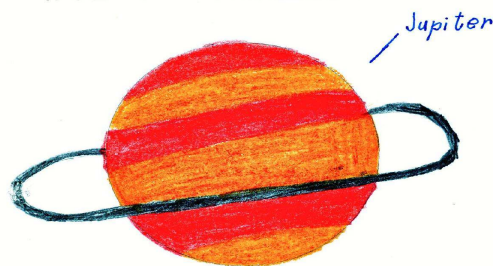
V planetáriu jsem si zapamatoval, že: Slunce není velká koule a je to hvězda a taká je Jupiter, Saturn, Uran a Neptun mají prstence. Zajímavost o Zemi: Země vznikla asi před 4 000 miliony lety. Nejvíce mi šel kinosál.

10.3.

PLANETÁRIUM

Mě nejvíce zaujalo, že Měsíc obíhá kolem Slunce. Nejvíce se mi tam líbil kinosál. A koukání dalekohledem.

HVĚZDÁRNA A PLANETÁRIUM ČESKÉ BUDĚJOVICE
S POBOČKOU NA KLETI
Zátkovo nábreží 4, 370 01 Č. Budějovice
<http://www.hvezdeb.cz>
<http://www.kjet.org>

Vstupenka 165

Na požádání předložit

KČ

NIMOL4. D.

Práce žáků 3. ročníku po návštěvě planetária dne 10. března 2011

O čem uvažuje nákupní košík

Já jsem nákupní vozík u Alberta.

Proč jsou lidé takoví a zacházejí se mnou tak špatně? Já si myslím, že je to tak, že lidé neberou ohledy, řeknou si blbej nákupní košík, to slyším každý den minimálně od 100 lidí. Lidé do mě vrazí 5 korun nebo 10 korun a jsem jim dobrý akorát na to, aby měli kam dát nákup, ale proč nemůžou říct něco pěkného, jako třeba to je ale krásný košík, mě by to potěšilo a hned bych jezdil po Albertu radši, než když přijdou nějaký lidi, který mě nakopnou, řeknou pár sprostých slov a vůbec jim to nevadí, že já je poslouchám.

Proč musím vozit malý děti? Každou chvíli přijde nějaká maminka a chce dát dítě do mého dna. Já se snažím bránit, co to jde, ale nejde to, maminka dítě položí a řekne si - košík to uveze, já bych to uvezl, ale potom, když tam přidá potraviny a vše, co kupuje domů, tak už sem opravdu na rozpadnutí. Já jí vždy říkám, když si chce vozit dítě, tak ať si vezme kočárek, že já jsem na potraviny, ale je to jak když mluvím do zdi. Takže to musím trpět každý den.

Proč mě lidé kradou? Jsou i takoví lidi, kteří nemají co dělat, a tak si řeknou - ukradnem košík u Alberta. To nemám rád, protože já mám svoji práci a ta je, že mám jezdit po Albertu a sbírat to, co lidi chtějí domů a oni přijdou, dají do mě 5 korun nebo 10 a odejdou se mnou někam pryč, potom si se mnou pohrajou, jako třeba sjíždí ve mně z kopce nebo mi dají motor a volant a různý kraviny. Ještě by to tolik nevadilo, kdyby mě odvezli tam, odkud mě vzali, ale to ne, oni mě hodí ze skály a já se dole rozplácnu. Oni z toho mají hroznou srandu, ale mě to dole dost bolí a pak se už nezvednu a umřu. Moji kamarádi nebudou vědět, kde jsem, a tak to mohou říct nějakým lidem a ti to oznámí na policii a policie vyhlásí pátrání. Pohřeb taky mít nebudu, protože mě nikdo nenajde, a tak policie zastaví pátrání a řekne se, že jsem se ztratil. Kámoši od Alberta budou tvrdit, že to není pravda, že mě unesli, ale nikdo jim to neuvěří. Jsme jen hloupé košíky, které nemůžou nic vidět, ale není to tak, my jsme také živá bytost, ale nikdo to nevidí a to nás nejvíc štve.

To je asi tak všechno, doufám, že ostatní košíky se mají líp, než my tady u Alberta.

Zapsal Jirka Schovanec z 9.třídy

